

[Ninn-Hansen.]

udvalget. Jeg forstod, der var en interesse for at gøre det. Der blev sagt, at det kunne man til enhver tid gøre, men der er jo intet parti endnu, der er fremkommet med et forslag, der kunne anvendes til drøftelse i arbejdsmarkedsudvalget. Nu har vi tilkendegivet, at den mulighed er til stede. Regeringen er klar til at deltage i en drøftelse på ethvert tidspunkt. Hvis man altså har denne holdning, der tales om, og noget konkret at give udtryk for i den forbindelse, så lad os dog få det ind til en virkelig konstruktiv drøftelse. Jeg tror, alle er interesseret i, at hr. Honoré og andre kommer med det, så snart de har et forslag at fremkomme med, der virkelig giver udtryk for en holdning.

Jens Møller (KrF):

Jeg skal lige sige til hr. Ninn-Hansen, at kristeligt folkeparti har det ønske at få standset de overenskomststridige strejker hurtigst muligt, og derfor har vi været med til at stille det ændringsforslag, der ville give det oprindelige forslag en vis mening. Uden ændringsforslag står der faktisk ingenting i det forslag, der er tilbage, og så kan det være ret ligegyldigt, om det er få eller mange, der stemmer for ingenting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag af Christophersen (se foran) til forslag om motiveret dagsorden af *Auken* (se foran) *forkastedes* med 111 stemmer mod 46.

Forslag om motiveret dagsorden af Auken (se foran) *vedtoges* med 133 stemmer mod 5; 19 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Hermed bortfaldt det af *Ole Henriksen* fremsatte forslag om motiveret dagsorden (se foran), det af *Voigt* fremsatte forslag om motiveret dagsorden (se foran) og det af *Kurt Hansen* fremsatte forslag om motiveret dagsorden (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsretten og af lov om

mægling i arbejdsstridigheder [af Jørgen Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 70. Fremsat 10/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Det foreliggende lovforslag, der er fremsat af medlemmer af det kommunistiske parti, går ud på en ophævelse af arbejdsretsloven og forligsmandsloven.

Det er efterhånden en årligt tilbagevendende begivenhed, at dette ting behandler forslag af denne karakter. I 1974 oplevede vi tilsvarende forslag fra kommunistisk side, og inden for det sidste par år har VS gentagne gange fremsat forslag om ophævelse af forligsmandsloven. Det skete således i foråret 1975, hvor forslaget kom til første behandling her i tinget den 9. maj, og derefter igen i august og december 1976, hvor forslagene ikke nåede at komme til behandling, inden folketingssamlingerne sluttede.

Under forhandlingerne i folketinget i maj 1975 gav ordføreren for forslagsstillerne til VS' forslag, hr. Steen Folke, udtryk for, at VS ikke regnede med, at forslaget ville blive vedtaget i folketinget, men at fremsættelsen måtte ses som et led i en større politisk proces, som ordføreren udtrykte det. Jeg må forstå den gentagne fremsættelse fra kommunistisk side på tilsvarende måde, og jeg skal ikke føje meget til tidligere svar.

Der er tale om en lovgivning, som arbejdsmarkedets parter har haft en helt afgørende indflydelse på. Der er tale om en lovgivning, som spiller en væsentlig rolle i samarbejdsforholdet mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg finder derfor ikke anledning til at gøre flere bemærkninger om det foreliggende lovforslag, som jeg på regeringens vegne må afvise.

Erling Dinesen (S):

Jeg er enig med arbejdsministeren i de synspunkter, han har fremført. Lignende forslag har vi jo behandlet mange gange tidligere her i folketinget.

Om arbejdsretten vil jeg gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at vi ikke kan medvirke til en ophævelse af denne lov. Det ville efter vor opfattelse skabe totalt kaos og anarki på arbejdsmarkedet. Det ville gøre det næsten håbløst at få oprettet kollektive overenskomster og at sikre, at de indgåede aftaler blev respek-